

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ και ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

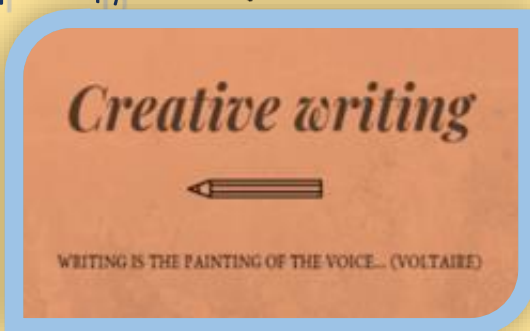

Σχολική χρονιά: 2023-2024

ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΗ

1ο Δημοτικό Σχολείο Κρεμαστής

Το Δημοτικό Σχολείο Κρεμαστής μέσα σε οίστρο και σε δίνη
 περιοδικό πολιτισμού και τέχνης σας προτείνει
 με θέματα ποικίλα και αρκετά
 ο καθένας να διαλέξει ό,τι αγαπά.
 Ήθη, έθιμα, Χριστούγεννα, ιστορίες,
 ποιήματα, κάλλιγκραμ με σχήματα, λεξιπλασίες.
 Τα κόμικ πήραν τη θέση τους από τους μικρούς μαθητές
 μα κι ένα δύο ανέκδοτα δε μας καλάν τι λές;
 Γαϊτης, Ελύτης, καλλιτέχνες τρομεροί
 τη φαντασία μας εξάπτουν με έργα στη στιγμή.
 Το άγχος και τον πόλεμο διώχνουμε με μια προσευχή,
 τα δικαιώματά μας μαθαίνουμε, προσέχουμε πολύ.
 Ο κόσμος των ΑΜΕΑ θέλει να μας πει
 πως ακόμα και αν δεν είναι οι καλύτεροι
 είναι τουλάχιστον διαφορετικοί κι εκεί είναι το ζουμί!

1^ο τεύχος
 Νοέμβρη
 Δεκέμβρη
 2023

4 συγγραφή είναι επικοινωνία

Αγαπητοί/ές αναγνώστες/στριες,

Με πολλή χαρά σας παρουσιάζουμε σήμερα το «Τέχνη και Λόγος», το ηλεκτρονικό περιοδικό του 1 ου Δημοτικού Σχολείου Κρεμαστής, με προσανατολισμό στη λογοτεχνία και τον πολιτισμό.

Είναι προϊόν συλλογικής προσπάθειας, αφού, για την έκδοσή του, εργάστηκε το σύνολο σχεδόν των εκπαιδευτικών και μαθητών/τριών του σχολείου μας.

Μεταξύ των στόχων που τέθηκαν από το Σύλλογο Διδασκόντων, και επιχειρείται να επιτευχθούν μέσα από τη δημιουργία αυτού, συγκαταλέγονται η συστηματική ενασχόληση των παιδιών με τη λογοτεχνία, την ποίηση και ευρύτερα τον πολιτισμό, η καλλιέργεια ομαδοσυνεργατικών και επικοινωνιακών δεξιοτήτων, η ελεύθερη έκφραση, η δημιουργικότητα και η ανάπτυξη της ενσυναίσθησης.

Ευχαριστώ από καρδιάς το σύνολο των συναδέλφων που από την πρώτη στιγμή αγκάλιασαν θερμά το νέο αυτό εγχείρημα και ιδιαίτερα την Ιωάννα Παπανικολάου που ανέλαβε την επιμέλεια του παρόντος τεύχους.

Καλές γιορτές, με υγεία και ειρήνη σε όλο τον κόσμο!

Καλή ανάγνωση!

Η Διευθύντρια,

Ολυμπία Πατέλη

Χριστουγεννιάτικες ιστορίες μυστηρίου

Το μυστικό της σοφίτας

Μια φορά κι έναν βροχερό καιρό ήταν ένα παιδάκι η Ρίτσελ που είχε ένα δίδυμο αδερφό τον Ρέτσελ. Οι δύο τους γονείς έκαναν ό, τι περνούσε από το χέρι τους για να μη μάθουν τι περιείχε η πάντα κλειδωμένη τους σοφίτα.

Μια μέρα ο Ρέτσελ έκανε στα ψέματα πως κοιμόταν. Οι γονείς του κοιμήθηκαν κι αυτοί. Ο ήρωάς μας ξέροντας που είναι το κλειδί το έπιασε, αλλά για μια στιγμή αναρωτήθηκε: «Μήπως ούτε κι εκείνοι κοιμούνται;» Έφυγε τόσο γρήγορα που δεν κατάλαβε πως του έπεσε το κλειδί. Πήγε να ξυπνήσει τη Ρίτσελ, νομίζοντας πως ακόμα είχε το κλειδί στη τσέπη της ρόμπας του. Όταν της πρότεινε να ανακαλύψουν το μυστικό της σοφίτας η αδερφή του δεν τον πίστεψε και του ζήτησε να δει το κλειδί. Ο Ρέτσελ ανακάλυψε πως το κλειδί δεν ήταν μέσα στη ρόμπα του και είχε πέσει στο χαλάκι του διαδρόμου. Με απόλυτη ησυχία, ανέβηκαν πολλά σκαλιά. Κανένας από τους δύο δεν παραδεχόταν πως φοβόταν και ανησυχούσαν για το τι θα αντίκρυζαν στο απαγορευμένο δωμάτιο. Εκεί που ξεκλείδωναν άκουσαν έναν θόρυβο από το σαλόνι. Τα τέσσερα μέλη της οικογένειας έτρεξαν γρήγορα στο σαλόνι για να αντικρύσουν τελικά το γάτο τους τον Γουίλιαμ γαντζωμένο από το χριστουγεννιάτικο δέντρο, φορώντας για καπέλο το αστέρι. Κάτω από το δέντρο είχε σπασμένα στολίδια. Από την ταραχή των παιδιών πέφτει κάτω το «κλεμμένο» κλειδί. Το βλέπει η μαμά τους και αναγκάστηκε μετά από αυτό να τους αποκαλύψει το μυστικό.

Κάθισαν στο σαλόνι όλοι μαζί και τους είπε όλη την αλήθεια. Μέσα στη σοφίτα βρίσκονται φωτογραφίες του Άγιου Βασίλη και της μητέρας. Ναι, αλήθεια η μαμά τους ήταν η κόρη του Άγιου Βασίλη!!! **Νεφέλη Δεριζιώτη Στ'**

Το στολίδι του παππού

Πριν 5 χρόνια και 10 μέρες, πριν τα Χριστούγεννα, έχασα τον παππού μου. Γενικά στο σπίτι, επικρατούσε πολύ στενόχωρο κλίμα.

Την ημέρα των Χριστουγέννων καθόμουν μόνος μου στο σαλόνι και σκεφτόμουν τις στιγμές που περνούσα μαζί του. Στο σαλόνι έχουμε 2 φωτογραφίες του παππού μου, μία που είναι μαζί μου και μία με τη μαμά μου.

Μετά από ένα δεκάλεπτο, καθώς είχα ξεχαστεί στο tablet, έπεσε η φωτογραφία του. Κοίταξα την ώρα και ήταν 3:02 μετά τα μεσάνυχτα. Άκουσα έναν ήχο, είχα τρομάξει αλλά σκέφτηκα ότι μπορεί να είναι ο παππούς μου και χάρηκα. Σκεφτόμουν, αν είναι αυτός θα ήθελα να μου δείξει ένα σημάδι. Δεν έγινε τίποτα τέτοιο και πήγα και κοιμήθηκα.

Το πρωί η μαμά μου είπε ότι έπεσε ένα στολίδι που το είχε φέρει ο παππούς όταν ζούσε. **Κανσίζογλου Γιώργος Στ'**

Βόλτα με τον Άγιο των παιδιών

Μια φορά κι έναν χιονισμένο καιρό ήταν δύο φίλοι, η Ειρήνη και ο Μιχαήλ. Οι γονείς τους θα παντρεύονταν ο ένας τον άλλον, αλλά τα παιδιά δεν το ήθελαν καθόλου αυτό και το κορίτσι πρότεινε να το σκάσουνε.

Ο Μιχαήλ όμως της είπε πως είναι Χριστούγεννα και δε θα έπρεπε να φύγουν. Η Ειρήνη τότε πρότεινε να καλέσει έναν φίλο. Ο Μιχαήλ άρχισε να τρίβει τα μάτια του και να φωνάζει με χαρά: « Ο Άγιος Βασίλης, ο Άγιος Βασίλης». Το κορίτσι έκλεισε το στόμα του αγοριού γιατί έκανε πολύ φασαρία ο φίλος της. Ο Άγιος Βασίλης τους ανέβασε στο έλκηθρο και πήγανε μια βόλτα μεγάλη.

Από ψηλά είδαν πόσο ευτυχισμένοι ήταν οι γονείς τους μαζί. Στα αλήθεια η μαμά της Ειρήνης ήταν πολύ χαρούμενη από τότε που πέθανε ο μπαμπάς της.

Νεφέλη Δεριζιώτη Στ'

αγκαλιάσω. Εκείνος με ρώτησε γιατί είμαι τέτοια ώρα ξύπνια κι εγώ του απάντησα πως τον περίμενα. Μου πρότεινε λοιπόν να πάμε μια βόλτα με το έλκηθρο. Μόλις πήγαμε στην ταράτσα είδα τον Ρούντολφ και άλλους έξι ταράνδους που ήταν μπροστά από το έλκηθρο.

Όταν ανεβήκαμε περάσαμε πάνω από το σπίτι της Έστερ, της Αλεξάνδρας και της Ειρήνης. Μοιράσαμε τα δώρα των παιδιών κι αφού τελειώσαμε με πήγε σπίτι, λέγοντάς μου ένα μεγάλο ευχαριστώ. **Πηνελόπη Βρακάτη Στ'**

Μια απρόσμενη συνάντηση

Αγαπητό μου ημερολόγιο

Την ημέρα των Χριστουγέννων ήθελα πολύ να δω τον Άγιο Βασίλη. Έκατσα λοιπόν ξύπνιος μέχρι τα μεσάνυχτα, αλλά τζίφος!

Ξαφνικά άκουσα ένα χο χο χο και σκέφτηκα: «κοίτα να δεις, το όνειρό μου, έγινε πραγματικότητα». Πήγα κοντά του και μου είπε: «Χο χο χο, θα μπεις στο βιβλίο Γκίνες, αφού είσαι το πρώτο παιδί που με βλέπει. Θεξ να πάμε βόλτα να μοιράσουμε δώρα;» Απάντησα βιαστικά, ναι με χαρά. Πετάξαμε πάνω από τη Γαλλία, τη Γερμανία, την Ολλανδία, Ρωσία, Ισπανία και Αφρική.

Πριν ξημερώσει πήγαμε στον Βόρειο Πόλο για σοκολάτα, γάλα και μπισκότα. Στο τέλος με πήγε σπίτι και κοιμήθηκα. Δεν ξέρω αν ήταν όνειρο, αλλά ήταν το πιο όμορφο ταξίδι.

Κλωνάρης Σταμάτης Στ'

Πετώντας με το έλκηθρο πάνω από την Κρεμαστή

Αγαπητό μου ημερολόγιο, σήμερα είναι Πρωτοχρονιά και θα περιμένω να δω τον Άη Βασίλη.

Μόλις έγινε βράδυ, δεν έκλεισα τα μάτια μου καθόλου. Ξαφνικά είδα τον Άγιο Βασίλη, πετάχτηκα και έτρεξα να τον

Περιοδικό δρόμου «σχεδιά»

Το περιοδικό δρόμου «σχεδιά» είναι ένα έντυπο που δεν πωλείται στα περίπτερα. Τους πωλητές της, θα τους συναντήσετε στον δρόμο και είναι άνθρωποι άστεγοι ή κάτω από τα όρια της φτώχειας. Η σχεδιά λοιπόν είναι ένα περιοδικό που βάζει γκολ στη φτώχεια, αφού επιτρέπει στους πωλητές της να φύγουν από τον δρόμο και να ζήσουν όσο γίνεται αξιοπρεπώς.

Οι μαθητές της Στ' τάξης στολίζουν το χριστουγεννιάτικο δέντρο του σχολείου.

Χριστουγεννιάτικο ανέκδοτο

-Μαμά ν' ανέβω στην κορυφή του χριστουγεννιάτικου δέντρου επειδή δεν έχουμε αστέρι; -Όχι, κάτσε στη φάνη καλύτερα γιατί δεν έχουμε γαϊδούρι.
Στέφανος Μπάμπης

Χριστουγεννιάτικές διαφήμισεις!

Προσοχή, ακολουθεί χριστουγεννιάτικη διαφήμιση αντηλιακού. Η διαφήμιση μπορεί να τραγουδηθεί στο ρυθμό του «Ω έλατο». Θέλετε να δοκιμάσουμε; Ξεκινάμε..

Ω Αντηλιακό, ω αντηλιακό, πόσο με προστατεύεις, με τέτοια που έχεις προσφορά, τα Χριστούγεννα θα είναι καυτά, Ω Αντηλιακό, ω αντηλιακό πόσο σ' αγαπώωω!!! **Νεφέλη Δεριζιώτη Στ'**

Έχετε ονειρευτεί τις καλύτερες χριστουγεννιάτικες πιτζάμες, αλλά δεν τις βρίσκετε πουθενά; Μην ψάχνετε άλλο! Επισκεφτείτε το κατάστημα **“Comfort”** για πιτζάμες ό, τι πρέπει στις κρύες νύχτες των Χριστουγέννων στις καλύτερες τιμές. Επίσης διαθέτουμε και παιδικές πιτζάμες, άνετες και ζεστές με τους αγαπημένους ήρωες της Disney!

Μπάμπης Στέφανος Στ'

Μαριάννα Γεωργιάδου 2ε'1
Κωνσταντίνη Γαζηνικήλου Βα
Μυρτώ Αβριστούλη Βα

Η συνέντευξη
του διασημ
Ρούντολφ

Εκπαιδευτικοί:
Μουκάκου Αναστασία & Σαδοπούλου Ραφαέλα

Είμαι ο γνωστός, πασίγνωστος δημοσιογράφος ο
Χοίμπα Ροούμπα. Τα τελευταία χρόνια της καριέ-
ρας μου, ασχολούμαι με τις συνεντεύξεις, ρήτων των
περιέρχων και διασημων πλάσμάτων που κατακλύζουν
τον πλανήτη μας. Έτσι λοιπόν αποφάσισα να πάρω
συνέντευξη από τον ξακουστό Ρούντολφ το ελαφάκι που
καταγόταν από το Ρόσβαϊέρι της Φινλανδίας!

- Ρούντολφ το ελαφάκι, είναι όντως το πραγματικό σου
όνομα ή είναι το καλλιτεχνικό;

- Είναι το καλλιτεχνικό μου, γιατί μ'αυτό με μαδά-
νουν τα παιδιά και μπορούν να πένε τα τραγούδια
μου ευκολία.

- Πόσο χρονών είσαι,
- Είμαι 7!

- Βοηθάς και εσύ στο τμήμα των δώρων;
- Όχι βέβαια! Ήταν ένας κούμπος κούμπος που είμαι, μου άρεσε να βλέπω τους φίλους να τα ετοιμάζουν και εγώ να συμπέδιαω!
- Γιατί το βράδυ φωτίζει η μύτη σου και όχι το πρόσωπο;
- Άκουστε να σας πω, η μύτη μου παίρνει νηπιακή αποκλειστική επιθετική φάρμαξη. Το βράδυ λοιπόν, με το που κρυβεται ο ήλιος η μύτη μου παίρνει σαν κόκκινο λαμπράκι.
- Τι είναι αυτό που σε κάνει να ξεσυριγεις από τα αήλικα ελάφια;
- Είναι τα ίδια καρδιά, είμαι σίφρος, εσύ μέσα μου το φως, είμαι λίγο νεροπαχής αλλά πάνω από όλα ξεσυριγός.

- Και τέλος, μια τελευταία ερώτηση, τι ευχέσαι
σε όλα τα παιδιά που σε έπουν στην καρδιά σου
και πέρα το τραγούδι σου;
- Ευχόμαι, όλα τα παιδιά σου, κόσμου να είναι
κατά και ευτυχισμένα!!!

~ Καλά Χριστούγεννα! ~

Σχολική βιβλιοθήκη

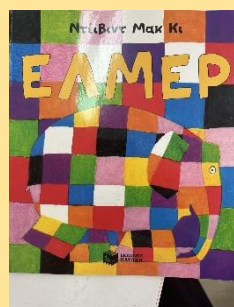
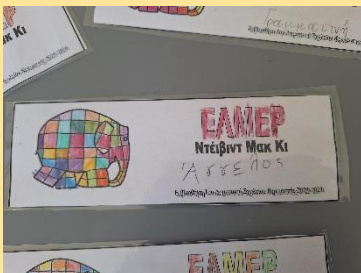
Σχολική βιβλιοθήκη, ονομάζεται η βιβλιοθήκη που βρίσκεται και λειτουργεί μέσα σε σχολεία της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Στόχος της είναι η στήριξη του εκπαιδευτικού έργου, η βοήθεια των μαθητών στις εργασίες τους αλλά κυρίως γίνεται το μέσο για να αναπτυχθεί η φαντασία τους.

Οι μαθητές και οι μαθήτριες της πρώτης τάξης, επισκέφθηκαν την βιβλιοθήκη του σχολείου μας και γνώρισαν από κοντά τον Έλμερ, τον παρδαλό ελέφанта του Ντέιβιντ Μακ Κι. Έναν ελέφанта διαφορετικό μα τόσο ξεχωριστό, όχι για την εμφάνισή του αλλά για την γεμάτη χρώματα προσωπικότητά του!

Διαβάσαμε το παραμύθι και συζητήσαμε γύρω από το πόσο όμορφο είναι να είμαστε διαφορετικοί, ο καθένας με τα δικά του χαρακτηριστικά και με τον δικό του προσωπικό χαρακτήρα!

Για να θυμούνται οι μικροί /ες μαθητές/τριες αυτήν την επίσκεψη ζωγράρισαν τον δικό τους Έλμερ στο σελιδοδείκτη που φτιάξαμε και κρατώντας ο καθένας ένα χρώμα διαφορετικό συναρμολόγησαν έναν μεγάλο Έλμερ για να τον στολίσουμε στην τάξη μας!

Εκδηλώσεις στη βιβλιοθήκη μας.

Ο Κος Χρήστος Γιαννούτσος μαθητής του σχολείου μας, αλλά και μεταφραστής και υποψήφιος διδάκτωρ πια του Ιόνιου Πανεπιστημίου, με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Μετάφρασης έκανε στην Ε' και Στ' τάξη ένα εργαστήριο σχετικά με τις έννοιες μετάφραση, μεταγλώττιση, υποτιλισμό, διερμηνεία, ξενάγηση. Οι μαθητές το διασκέδασαν πολύ.

Παρουσίαση βιβλίου στο σχολείο μας

Το 1^ο Δημοτικό Σχολείο Κρεμαστής, εφαρμόζοντας στην πράξη το άνοιγμα προς την κοινωνία, φιλοξένησε στην κατάμεστη από κόσμο αίθουσα εκδηλώσεων του το Σάββατο 2 Δεκεμβρίου 2023 την επίσημη πρώτη παρουσίαση του βιβλίου της κ. Βασιλικής Πίτση «Ο γαϊδαράκος Θαλής και το τριαντάφυλλο που το έλεγαν αγάπη».

Ανοικτή Πρόσκληση

Οι Εκδόσεις iWrite και η συγγραφέας Βασιλική Πίτση σας προσκαλούν στην παρουσίαση του νέου της βιβλίου, με τίτλο «Ο γαϊδαράκος Θαλής και το τριαντάφυλλο που το έλεγαν αγάπη».

Για το βιβλίο θα μιλήσουν, εκτός από τη συγγραφέα, η Ολυμπία Πατέλη (Διευθύντρια του 1ου Δημ. Σχολείου Κρεμαστής), η Μαρία Παρασκευά (Ογκολόγος) και η Ασημίνα Βώβου (Εκπαιδευτικός). Η παρουσία σας θα είναι τιμή μας.

Αίθουσα Εκδηλώσεων
1ου Δημοτικού Σχολείου Κρεμαστής

Σάββατο,
2 Δεκεμβρίου
στις 17:30

Την οργάνωση και τον συντονισμό της εκδήλωσης είχε η εκπαιδευτικός του σχολείου κ. Ασημίνα Βώβου, η οποία και προλόγισε το βιβλίο. Η διευθύντρια κ. Ολυμπία Πατέλη ήταν επίσης ομιλήτρια της βραδιάς. Στην ομιλία της αναφέρθηκε στην αξία της ανάγνωσης ενώ έδωσε χρήσιμες συμβουλές στους γονείς σχετικά με την ενίσχυση της αναγνωστικής ικανότητας των παιδιών.

Ενδιαφέρουσες ήταν επίσης οι ομιλίες από την κ. Μαρία Παρασκευά, παθολόγο ογκολόγο του Νοσοκομείου Ρόδου, η οποία μίλησε για τον καρκίνο του μαστού και την αξία της πρόληψης, και την κ. Δώρα Πανυτσίδου, ψυχολόγο, η οποία παρουσίασε το θέμα της απώλειας και της διαχείρισής της τόσο για ενήλικες όσο και για παιδιά.

Στο κλείσιμο της βραδιάς η συγγραφέας διάβασε αποσπάσματα του βιβλίου της πλαισιωμένη από μια ομάδα μαθητών/τριών του Β2 τμήματος του σχολείου που συμμετείχαν στην ανάγνωση.

Αξίζει να σημειωθεί πως, σύμφωνα με την επιθυμία της συγγραφέως, όλα τα έσοδα από τα δικαιώματά της επί των πωλήσεων του βιβλίου θα δοθούν για την ενίσχυση της ογκολογικής κλινικής του Νοσοκομείου Ρόδου.

Καλοτάξιδο να είναι το βιβλίο!

Τι είναι κόμικ;

Ένα ανέκδοτο πάντα κολλάει κάπου και μας ξεκουράζει:

Ο Τοτός γράφει όρθιος και η μητέρα του του λέει:

- Γιατί γράφεις παιδί μου όρθιος;
- Γιατί γράφω την ορθογραφία μαμά.

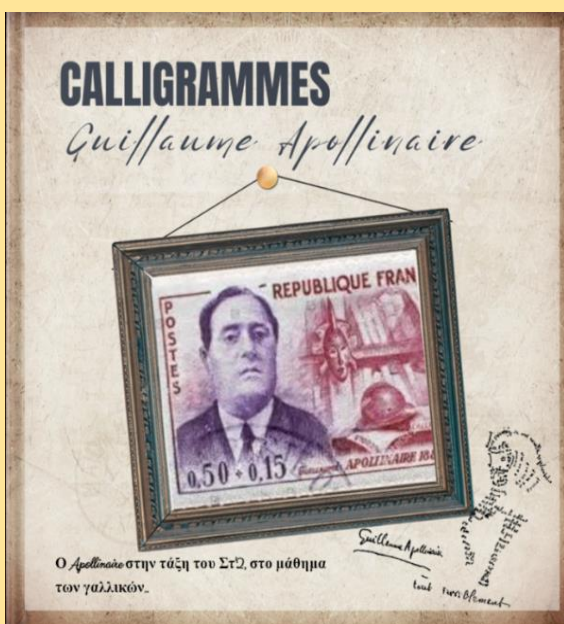
Έστερ Κοπρέντσα Στ' τάξη

Καλλιγράμμα

Μαθητές και μαθήτριες του Στ'2, στο **μάθημα των γαλλικών**, γίνονται μικροί ποιητές και γράφουν τα δικά τους calligrammes(καλλιγράμμα), όπως ο Γάλλος ποιητής, Guillaume Apollinaire! Παρακάτω θα βρείτε τον σύνδεσμο για το ψηφιακό βιβλίο

<https://read.bookcreator.com/hKOy6nsHglQlBhiTkxAE4WUOJp83/osUDE4ELTVS839tzKCnDeQ/X7YxE2r3R3qf9uUOhf39gQ>

Είναι μια μορφή τέχνης με σκίτσα και συχνά σύντομο κείμενο με αστείο, περιπετειώδη ή άλλο προσανατολισμό.

Φτιάχνοντας το δικό μας Κόμικ

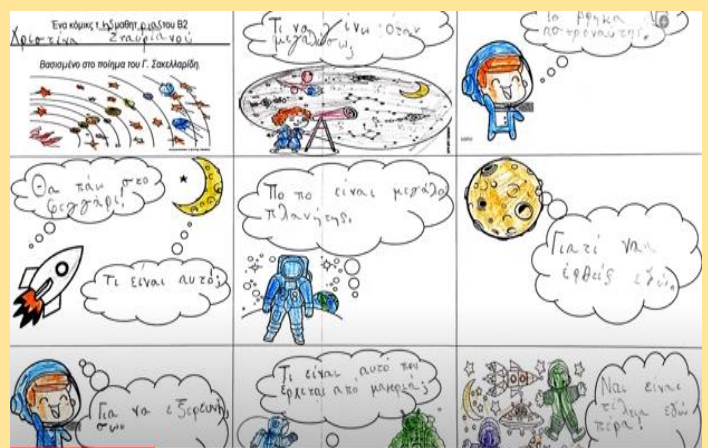
Μια πρώτη προσπάθεια να φτιάξουν το δικό τους κόμικ έκαναν οι μαθητές και οι μαθήτριες του Β1.

Αφού διαβάσαμε από το βιβλίο της Β' δημοτικού το ποίημα του Γιώργου Σακελλαρίδη « ο Αστροναύτης », κάθε παιδί προσπάθησε να μετατρέψει το ποίημα σε μικρό κόμικ! Μπορείτε να απολαύσετε την προσπάθειά τους πατώντας στον σύνδεσμο που ακολουθεί:

[\(1024\) "Οι αστροναύτες" του Β1 - YouTube](#)

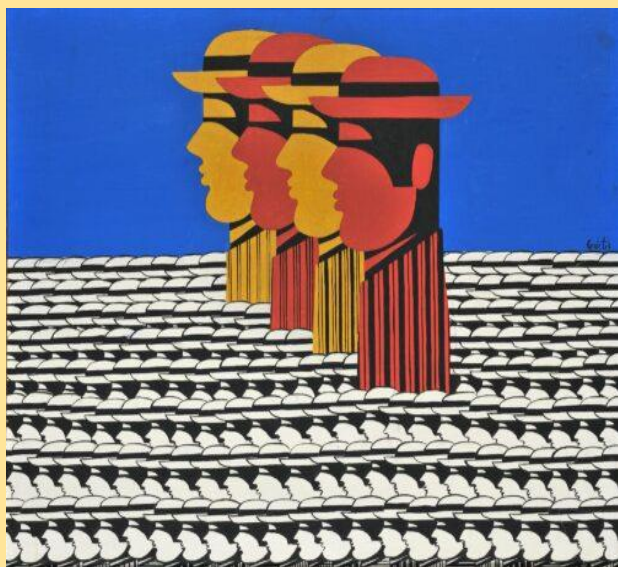

[\(1024\) "οι αστροναύτες" του Β2 - YouTube](#)

Οι μαθητές του **Ε2** τμήματος ζωγραφίζουν **Ανθρωπάκια!!**

Ο Έλληνας ζωγράφος, Γιάννης Γαϊτης.
Γιάννης Γαϊτης(Αθήνα, 4 Μαρτίου 1923 -22 Ιουλίου 1984)

Ήταν **ζωγράφος, γλύπτης** και **χαράκτης**. Είναι γνωστός για τα «**Ανθρωπάκια**» του, μορφές που δεν έχουν ατομικά χαρακτηριστικά, είναι ανέκφραστα και έχουν πανομοιότυπο ντύσιμο με ριγέ κοστούμι και καπέλο, σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τη μαζοποίηση του σύγχρονου ανθρώπου.

Σε ηλικία 16 ετών φιλοτεχνεί ένα σχέδιο, το οποίο δημοσιεύεται στην εφημερίδα <<Βραδυνή>>. Σπούδασε αρχικά στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών κι έπειτα στο Παρίσι. Ανάμεσα στους δασκάλους του ήταν κι ο Κωνσταντίνος Παρθένης.

Το 1949 συμμετείχε στην καλλιτεχνική ομάδα των <<Ακραιών>> και ασχολήθηκε με την αφηρημένη τέχνη.

Το 1954 μετέβη στο Παρίσι, για να ολοκληρώσει τις σπουδές του .Παράλληλα, οργάνωσε εκθέσεις στην Αθήνα και στη γαλλική πρωτεύουσα κι έλαβε μέρος και σε ομαδικές εκθέσεις.

Το 1967 παρουσίασε για πρώτη φορά τα <<**Ανθρωπάκια**>>, το χαρακτηριστικότερο γνώρισμα τού έργου του, με το οποίο ασχολήθηκε τις επόμενες δεκαετίες, κάνοντάς το ένα

είδος και μέσο ειρωνείας και κοινωνικής κριτικής.

Το 1975 οι σχηματοποιημένες μορφές πολλαπλασιάστηκαν και ενοποιήθηκαν, με αποτέλεσμα τη δημιουργία ανθρώπινων τοπίων.

Υπήρξε ένας σημαντικός καλλιτέχνης τού 20ού αιώνα, που άφησε ανεξίτηλο το αποτύπωμά του στην πολιτιστική ζωή της Ελλάδας

Περισσότερες πληροφορίες για τον Έλληνα δημιουργό θα βρείτε στις χρωματοϊστορίες πατώντας στον σύνδεσμο που ακολουθεί:

https://www.youtube.com/watch?v=sSy_ku818kc

Οδυσσέας Ελύτης κολάζ και λεξιπλασίες

Όλοι γνωρίζουμε τον Οδυσσέα Ελύτη από το ποιητικό του έργο, ελάχιστοι γνωρίζουν το εικαστικό του έργο, τα κολάζ (συνεικόνες κατά τον ίδιο) και τη ζωγραφική. Η τέχνη του κολάζ συνάντησε τον Οδυσσέα Ελύτη όταν ήταν είκοσι πέντε χρονών. Το 1936 εμφανίζεται με τα πρώτα του κολάζ στην Α' Διεθνή Υπερρεαλιστική Έκθεση Αθηνών, ενώ από το 1965 ασχολείται συστηματικά δείχνοντάς τα σε εκθέσεις και τυπώνοντάς τα σε λευκώματα.

Ο ήλιος, ο ηλιάτορας
ο πετροπαιχνιδιάτορας
απ' την άκρη των ακρώ
κατηφοράει στο Ταίναρο
Φωτιά' ναι στο πηγούνι
του χρυσάφι
στο πιρούνι του.

Από το Ανθολόγιο της Στ'

Το κολάζ του **Στ'1** εμπνευσμένο από την ποίηση του Ελύτη.

Αλλά ο Ελύτης ήταν και λεξιπλάστης (ο ηλιάτορας, ο πετροπαιχνιδιάτορας). Δημιουργήσαμε κι εμείς τις δικές μας λεξιπλασίες.

Λεξιπλασίες

Στεριοθάλλι= στεριές και θάλασσες

Λυπομορφιά = λύπη και ομορφιά

Μυστροαυτοκράτορας = Ο αυτοκράτορας του Βυζαντίου

Γεώμορφη = όμορφη Γη

Καστρόπολη = η Παλιά Πόλη της Ρόδου

Μπεγιάζω – γίνομαι μπεζ

Στ'1

Νεκρή φύση

Οι νεκρές φύσεις έχουν θέμα τους αντικείμενα τα οποία προσπερνάμε στην καθημερινή μας ζωή, ακριβώς επειδή είναι καθημερινά κι όχι μεγαλειώδη. Ένα βάζο, ένα λουλούδι, ένα λεμόνι, ένα μουσικό όργανο, αντικείμενα που βρίσκονται στον χώρο του σπιτιού.

Ελένη Κυπραίου

Σχέδιο και ποίημα
από την
Αναστασία Κεφάλα Στ'

Το λουλούδι που
μ' αρέσει, είναι
όμορφο πολύ, η
μυρωδιά του σε
τρελαίνει, έχει
χρώματα πολλά,
κόκκινο, ροζ και
λευκό.

Αν το κόψεις σ'
αγκυλώνει.
Ποιο λουλούδι είν'
αυτό που τόσο
πολύ αγαπώ;
Μες στον κήπο
μου κοιτώ και το
βρίσκω στο λεπτό.
Τριαντάφυλλο το
λένε και πολύ το
αγαπώ.

**Αναστασία
Κεφάλα Στ'**

Σχέδιο μαθητή
του 2^{ου}
Ειδικού
Σχολείου

Το
λουλούδι
που
ποτίζεται,
κάθε μέρα
ανθίζει, έτσι
ανθίζει
κάθε μέρα

Σχέδιο και ποίημα από την
Αλεξανδρή Παναγιώτα Στ'

Ποίηση με εικόνες

Το ποίημα και η εικόνα
είναι της Ναταλίας
Γιαννακέα Δ1

Το φεγγάρι
στρογγυλό λάμπει
φωτεινό σκορπίζει
φως στον σκοτεινό
ουρανό

Τα σπίτια
πολύχρωμα τα
λουλούδια και τα
δέντρα ησυχάζουν
και κοιμούνται μες
στης νύχτας την
αγκαλιά

**Δ1 Ναταλία
Γιαννακέα**

Ποιήματα για κάθε περίπτωση

Μόλυνση

Ξερή θάλασσα μες στο αρχιπέλαγος,
φυτά μαραζώνουν στον ποταμό,
στο τέλος αναπνοή δε θα υπάρχει.

Ελπίδα

Το μαύρο σύννεφο καλύπτει τον ήλιο,
πηγαινούμε προς τον ουρανό, ξέροντας
ότι κάποια στιγμή θα ανατείλει το φως.

Πόλεμος

Μες τη φωτιά στεκόμαστε γενναία,
οι κραυγές και οι σπαραγμοί
ακούγονται, μέχρι
ο άνεμος να τα πάρει.

Καταφύγιο

Κάτω από την πέτρα κρύβομαι,
οι σταγόνες πέφτουν μα εγώ ξέρω πως
θα πάνε όλα καλά.

Ζωή

Το λευκό περιστέρι, που στα νότια πάει
εμπόδια πολλά θα βρει,
μα το μονοπάτι πρέπει να διαβεί.

Λαιμαργία

Ο λύκος που όλα τα καταβροχθίζει
τίποτα δε θα αφήσει, ούτε φυτό να
γεννηθεί.

Από τον Μιχαήλ Άγγελο Βασιλάκη Στ'

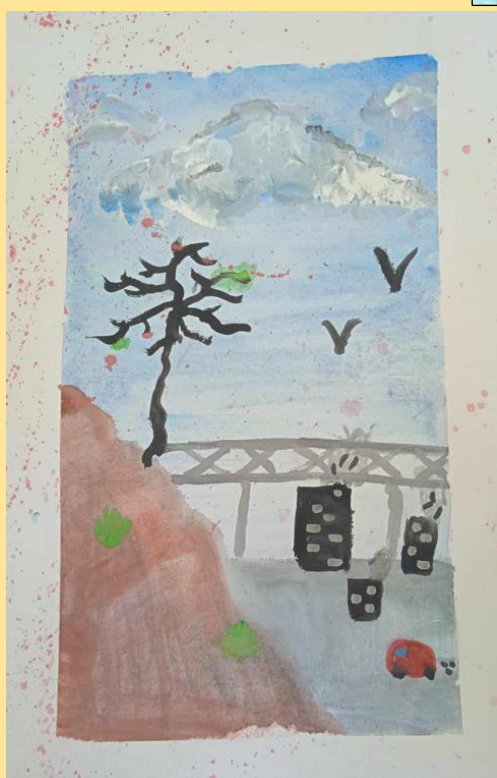

*Η φάλαινα που αλλάζει
το ηλιοβασιλέμα*

Στα σύνορα η
φάλαινα κολυμπάει
και αλλάζει τα
ηλιοβασιλέματα.

Μια τα κάνει μωβ,
μια μπλε, μια
φούσκες γαλανές.

Σκέφτεται: «τι
χρώμα να τα κάνω
πάλι;»

Σκέφτομαι
πολλές φορές
πως τα δέντρα
είναι σαν τα
μοναχικά
άτομα

**Σχέδια και
ποιήματα
από την
Μαριάννα
Γεωργιάδου**

Στ' τάξη

Κολάζ από τη Μαριάννα Γεωργιάδου Στ'

Ο πόλεμος είναι θλιβερός και προκαλεί τεράστιες καταστροφές και πολύ άσχημα πράγματα που δεν μπορώ να περιγράψω σε μια κόλα χαρτί. Στους πολέμους σκοτώνονται χιλιάδες άνθρωποι και κυρίως αθώα, μικρά παιδιά. Οι οικογένειες διαλύονται, τα παιδιά μένουν ορφανά, καταστρέφονται τα σπίτια και οι περιουσίες των ανθρώπων, ενώ πολλοί από αυτούς αναγκάζονται να ξεριζωθούν και να φύγουν από τον τόπο τους για να σωθούν. Όλοι νιώθουν φόβο, αγωνία και μίσος, ενώ οι ψυχές τους είναι γεμάτες μόνο με αρνητικά συναισθήματα. Μεγάλο πρόβλημα του πολέμου είναι επίσης η ΠΕΙΝΑ. Οι κοιλιές των ανθρώπων πρήζονται και οι περισσότεροι είναι σκελετωμένοι, τόσο που δεν ξεχωρίζουν οι μεγάλοι από τους μικρούς. Αυτές τις συμφορές φέρνει ο πόλεμος. Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί δεν προσπαθούμε όλοι μαζί οι άνθρωποι που ζούμε σ' αυτή τη Γη να λύνουμε τα προβλήματά μας με συζήτηση και ανώδυνο τρόπο για όλους μας;

Ειρήνη Κουδούνη Στ'

Κολάζ των παιδιών της Στ'

Ποιήματα για τον πόλεμο

Ο πόλεμος βίαιος είναι, αφήνει χήρες, ορφανά στο κόκκινο δαύτο το τοπίο. Πολλοί θα κοιμηθούν, πολλοί θα ζήσουν. Αυτοί που έφυγαν λυτρώθηκαν, ενώ αυτοί που επέζησαν πείνα και σκλαβιά αντιμετωπίζουν.

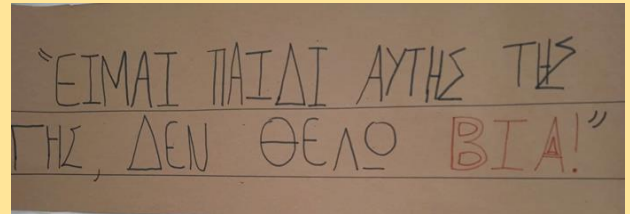
Άνθρωποι έφυγαν σαν τα μαραμένα δέντρα, ενώ αυτοί που έζησαν ιστορίες λένε στους συγγενείς και φίλους, ιστορίες που ακόμα και σήμερα σε κάθε γενιά μεταφέρονται. Μόνο αυτοί που βίωσαν

την αμαρτία δαύτη, γνωρίζουν την πραγματική φρίκη στο κόκκινο ποτάμι!

Βασιλάκης Μιχαήλ Άγγελος Στ'

Ο άνθρωπος όταν νιώθει πόνο είναι ζωντανός, όταν όμως νιώθει τον πόνο του άλλου είναι Άνθρωπος.

Νικόλαος Καζαντζάκης

Μια προσευχή για να ξορκίσουμε το κακό

Το ήξερες ότι η προσευχή έχει μέσα της τη λέξη «ευχή»;

Η προσευχή δεν είναι όμως μόνο ευχή. Είναι και παράκληση και ευχαριστία και προσδοκία.

Πιστεύω ότι η προσευχή είναι πολύ σημαντική στη ζωή μας, γιατί όταν είμαστε σε μια δύσκολη στιγμή ή έχουμε πολλά βάσανα προσευχόμαστε στο Θεό να μας βοηθήσει. Αυτό μας δίνει κουράγιο και ελπίδες για να προχωράμε μπροστά. Είναι σημαντική γιατί την κάνουμε πριν κοιμηθούμε, πριν φάμε, όταν ξυπνάμε.

Όταν κάνω την προσευχή μου, νιώθω ηρεμία και γαλήνη, μαλακώνει η καρδιά, νιώθω ότι κάποιος με ακούει. Υπάρχουν όμως φορές που όταν προσεύχομαι είμαι πολύ λυπημένη για τον πόλεμο, αλλά όταν τελειώσω την προσευχή μου νιώθω μεγάλη ανακούφιση. Ακόμα όταν νομίζω ότι έχω κάνει κάποια αμαρτία και ζητώ συγχώρεση από τον Θεό στο τέλος αισθάνομαι ότι έφυγε ένα βάρος από πάνω μου.

Ειρήνη Κουδούνη,
Αλεξάνδρα Μάλι Στ' τάξη

Η βραδιά του Πολυτεχνείου:

Μια φοιτήτρια θυμάται

Ακόμα και τώρα θυμάμαι αυτήν την τρομερή νύχτα. Ήταν στις 3:00 η ώρα το βράδυ του Σαββάτου στις 17 Νοεμβρίου 1973, στην Αθήνα την περίοδο της δικτατορίας. Εκείνη ακριβώς τη νύχτα οι φοιτητές του Πολυτεχνείου αρνούμενοι πια να ανέχονται την άδικη και σκληρή πολιτική της χούντας, επαναστάτησαν

φώρα έπεσαν πάνω στις πόρτες καταπλακώνοντας πολλούς συμφοιτητές μας και νέα παιδιά. Η κατάσταση ήταν τραγική. Πολλοί σούρλιαζαν, έκλαιγαν και αρκετοί έχασαν τη ζωή τους.

Αυτό είχε ως συνέπεια το πολίτευμα της δικτατορίας να πέσει καθώς συγκέντρωσε την οργή όλου του κόσμου. Με το αίμα των φίλων μου εγκαταστάθηκε ξανά η Δημοκρατία στην Ελλάδα.

**Έργο μαθήτριας του 2^{ου}
Ειδικού Σχ. Ρόδου**

Αρχικά μαζεύτηκαν όλοι οι φοιτητές στην αυλή του Πολυτεχνείου φωνάζοντας συνθήματα κατά της δικτατορίας, όπως το σύνθημα «ΨΩΜΙ ΠΑΙΔΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» και τα ίδια συνθήματα τα γράφαμε πάνω στον τοίχο και τα πανό. Παράλληλα μία ομάδα φοιτητών μετέδιδαν ζωντανά όλα όσα συνέβαιναν εκεί μέσω του ραδιοφωνικού σταθμού που δημιούργησαν.

Ξαφνικά διαπιστώσαμε ότι το κτήριο περικυκλώθηκε από αστυνομικούς με όπλα οι οποίοι μας φώναζαν να εγκαταλείψουμε τον χώρο. Φυσικά εμείς συνεχίζαμε όλο και περισσότερο τον αγώνα μας. Κάποια στιγμή τανκς πλησίαζαν απειλητικά το κτήριο. Με

**Ζωγραφιές
μαθητών
του 2^{ου}
Ειδικού
Σχολείου
Ρόδου**

Δεν το πίστευα αυτό που μόλις είχε γίνει και ούτω και τώρα το πιστεύω. Συμφοιτητές έχασαν τη ζωή τους για εμένα, για εμάς, για να είναι ελεύθερες οι επόμενες γενιές. Ακόμα κι αν εγώ κόντευα να χάσω τη ζωή μου, η μόνη μου σκέψη ήταν: ακόμα κι αν κινδυνεύω να χαθώ η ελευθερία που θα κερδίσω δε θα είναι μόνο για εμένα. Έτσι όσο κι αν φοβόμουν, εγώ συνέχιζα, όσο κι αν πονούσα εγώ συνέχιζα γιατί αν είχα μια ελπίδα μέσα στην καρδιά μου, μέσα στο αίμα μου, όσο κι αν αιμορραγούσα.

κείμενο: Αρετή Κουφού Ε1

**Έργο μαθητών
της Στ' τάξης**

3 Δεκεμβρίου: Παγκόσμια Ημέρα ΑΜΕΑ

Η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ, το 1992, ανακήρυξε την 3^η Δεκεμβρίου ως Παγκόσμια Ημέρα Ατόμων με Αναπηρία, δίνοντας μας την ευκαιρία κατανόησης σε θέματα αναπηρίας και ευαισθητοποίησης για τα δικαιώματα και τις δυνατότητες των ατόμων με αναπηρία.

Δε σε λυπάμαι!
Τι τάχα σαν κι εμένα αν δεν μπορείς
τη μπάλα να κλοτσήσεις
κι αν δεν βαστούν
τα πόδια σου να τρέχεις;
Από καρδιάς, σου λέω, μην απορείς, έχει
η ζωή κι άλλες χαρές να ζήσεις
κι ανάγκη από τη λύπη μου δεν έχεις. Δε
σε λυπάμαι!
Κι αν ίσως με νοήματα μιλάς,
τ' αυτιά σου κι αν δεν πιάνουνε
τους ήχους μπορείς και πρέπει, ακούς;
Πρέπει να γελάς.
Και νιώσε το μ' αυτούς εδώ τους στίχους
τι θέλω τόση ώρα να σου πω.
Μέσα μας, ξέρε το,
μου μοιάζεις και σου μοιάζω.
Όμοιος σου νιώθω, γι' αυτό αδέρφι σε
λογιάζω.
Δε σε λυπάμαι, ναι, μα σ' αγαπώ!
Δημήτρης Μανθόπουλος
«Τα βούκινα της σιωπής».

Τι κι αν είμαι διαφορετικός, είμαι εγώ
ξεχωριστός!»
Δεν μπορείς να περπατήσεις ή και λέξεις να
μιλήσεις;
Κάποιοι άλλοι δεν μπορούν ούτε απλά να
αγαπούν!
Πάντα έχεις κάποια αξία αν δική σου έχεις
ουσία.
Να θυμάσαι πάντα κάτι, σε ένα παζλ είσαι
κομμάτι
που σε κάνει ενδιαφέροντα και για μας τον
πιο σπουδαίο!
«Τι κι αν είμαι διαφορετικός, είμαι εγώ
μοναδικός!»

Τι κι αν δε βλέπω ή δε μιλώ;
Ένα παιδί είμαι κι εγώ!
Κι αν δεν ακούω, δεν περπατώ;
Να παίξω θέλω, να χαρώ!

Τι κι αν είμαι στη σιωπή;
Μπες μες τον κόσμο μου εσύ.
Δικαίωμα έχουν όλα τα παιδιά
σε μια τεράστια αγκαλιά **B2**

Μηνύματα μαθητριών στο Ραδιόφωνο Λυχνάρι για την Ημέρα των ΑΜΕΑ

Η Αρετή, η Ειρήνη, η Βαλερίνη, η Θεοδοσία και η Βάσια, μαθήτριες του 1^{ου} Δημοτικού Σχολείου Κρεμαστής ηχογράφησαν τα δικά τους μηνύματα για τη μέρα αυτή σε συνεργασία με τον τοπικό σταθμό Ρόδου, Ραδιόφωνο «**Λυχνάρι**». Ακούστε τα μηνύματα, πατώντας πάνω στα σποτ:

σποτ 1 δημοτικό
σχολείο κρεμαστής.

**Η Βάσια και η Θεοδοσία
από το Β2**

σποτ 2 δημοτικό
σχολείο κρεμαστής.

Η Αρετή από το Στ' 2

σποτ 3 δημοτικό
σχολείο κρεμαστής.

• **Η Ειρήνη και η
Βαλερίνη από το Στ' 1**

Περιγράψω σε ένα τυφλό άτομο την εικόνα.

Σε αυτή την εικόνα βλέπω έναν εξωγήινο που ήρθε από έναν άλλο πλανήτη, με τον ιπτάμενο δίσκο του. Είναι πράσινος ενώ το σκάφος του είναι ένα απαλό γκρι, είναι φωτεινός κυκλικός, πλάγιος και έχει είκοσι παράθυρα. Από τον ιπτάμενο δίσκο βγαίνει ένα κίτρινο φως ακριβώς κάτω από αυτό υπάρχει μια σκάλα.

Ο εξωγήινος φαίνεται ότι έχει φιλικούς σκοπούς, θέλει να επικοινωνήσει με τους γήινους γιατί έχει απλώσει το χέρι του για να χαιρετήσει τους ανθρώπους. Είναι πολύ απογοητευμένος γιατί κανένας άνθρωπος δεν τον χαιρέτησε.

Όλοι οι άνθρωποι είναι σκυμμένοι πάνω απ' το κινητό. Όλοι τους είναι μπλε, θλιμμένοι και βαριεστημένοι. Δε φαίνεται να τους ενδιαφέρει τίποτε άλλο. Το πρόσωπο τους δεν είναι φωτισμένο από χαρά ή ενθουσιασμό, είναι φωτισμένο απ' την οθόνη του κινητού. Το κινητό τους έχει μετατρέψει σε ένα ουδέτερο πράγμα.

Το χρώμα του ουρανού είναι μουντό μπλε με λίγο μωβ. Το έδαφος είναι τελείως μωβ.

Υπάρχουν και κάτι ψηλά κτίρια στο βάθος που είναι κατάμαυρα με χιλιάδες φωτισμένα παραθυράκια. Αυτή η εικόνα είναι τόσο πολύ λυπηρή και σκοτεινή που σου χαλάει τη διάθεση.
Ειρήνη Κουδούνη, Έστερ Κοπρέντσα, Σαββίνα Κρητικού Στ'

2^ο Ειδικό Ρόδου

Το 2^ο Ειδικό Ρόδου από τη φετινή χρονιά συστεγάζεται με το 1^ο Δημοτικό Σχολείο Κρεμαστής. Αναμενόμενο ήταν λοιπόν να γίνουν κάποιες κοινές δράσεις και κυρίως την Ημέρα Ατόμων με Αναπηρία, αν και μια μερά δεν είναι αρκετή.

Το σχολείο μας έχει τόσο πανέμορφα παιδιά και σήμερα μάθαμε πως επικοινωνούν με τους άλλους λίγο διαφορετικά. Γνωρίσαμε από κοντά αυτές τις όμορφες ψυχές. Τα παιδιά του 2^{ου} Ειδικού Σχολείου Ρόδου είναι λίγο διαφορετικά από εμάς. Η κυρία που μας μίλησε μας είπε πως αυτά τα παιδιά λέγονται ΑΜΕΑ. Τα ΑΜΕΑ κι εμείς μας είπανέ έχουμε τις ίδιες ανάγκες. Δηλαδή αν εγώ χρειάζομαι νερό ή φαγητό, τα ίδια χρειάζεται και ένα παιδί με αναπηρία. Είδαμε βίντεο για τον αυτισμό, μάθαμε μερικές λέξεις στη νοηματική, τραγουδήσαμε μαζί. Στην αρχή ένιωσα λίγο παράξενα και αμήχανα, αλλά από το βίντεο κατάλαβα γιατί συμπεριφέρονται έτσι.

Το καλύτερο για μένα ήταν ότι ζωγραφίσαμε μαζί με τα παιδιά του Ειδικού. Εγώ βοήθησα τον Ταξιάρχη να χρωματίσει μια καρδούλα, αφού δεν μπορούσε να πιάσει καλά το μολύβι. Παρόλα αυτά δεν παύει να είναι ίσος με εμένα και μπορεί να εκφραστεί με τον δικό του τρόπο. Ο Γιώργος βοήθησε όσο μπορούσε στην παρουσίαση που είχαν ετοιμάσει.

Δε χρειάζεται να λυπόμαστε κάποιον με αναπηρία. Το μόνο που χρειάζεται είναι αγάπη, φιλία, καλή ενέργεια, σεβασμός.

Δεν πρέπει να τα κοροϊδεύουμε ή να τα αγνοούμε. Να μην ξεχνάμε πως είναι ΠΑΙΔΙΑ. Αν πεις μια καλημέρα θα χαρούν το ίδιο με εμένα.

Γι' αυτές τις πιο όμορφες ψυχές ένιωσα χαρά (μου ήρθαν στα μάτια δάκρυα χαράς), τα αγάπησα με όλη τη δύναμη της ψυχής μου από την πρώτη μέρα που τα είδα στο σχολείο μας. Ένιωσα πως αυτά τα παιδιά είναι πιο δυνατά από εμένα.

Τα θαύμασα που παρόλες τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν, προσπαθούν πολύ στο σχολείο να μάθουν γράμματα.

Η αλήθεια είναι πως σήμερα κάναμε ξεχωριστούς φίλους.

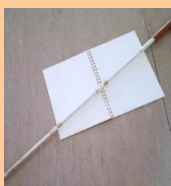
Μήτρου Τσαμπίκα, Πηνελόπη Βρακάτη, Κωνσταντίνος Λώλης, Παναγιώτα Αλεξανδρή Στ' τάξη

Ζωγραφίσαμε μαζί

Η Τσαμπίκα και η Μιχαέλα, μαθήτριες της Στ' τάξης, την Ημέρα του Λευκού Μπαστουιού

Δράσεις από το Β2

Η 3η Δεκεμβρίου έχει καθιερωθεί διεθνώς από το 1992 ως Παγκόσμια Ημέρα Ατόμων με Αναπηρία. Σκοπός είναι η ενημέρωση και η προώθηση της κατανόησης θεμάτων σχετικών με την αναπηρία, ώστε να κινητοποιηθεί η κοινωνία για την προάσπιση των δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρία σε μια αξιοπρεπή ζωή, με ευημερία και ίσα δικαιώματα για όλους.

Στο πλαίσιο των δράσεων ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης, οι μαθητές και οι μαθήτριες του Β2 τμήματος, με τη βοήθεια της υπεύθυνης εκπαιδευτικού της τάξης κ. Βώβου Ασημίνας και της εκπαιδευτικού παράλληλης στήριξης κ. Ρίζου Μαρίας, δημιούργησαν ένα βιντεάκι θέλοντας να στείλουν το δικό τους μήνυμα σε όλους. Ας ακούσουμε με προσοχή τις παιδικές φωνές κι ας αναλογιστούμε τις στάσεις, τις συμπεριφορές και τις ευθύνες μας απέναντι στους συνανθρώπους μας.

Δείτε το βίντεο που ετοιμάσαν τα παιδιά του Β2 για την ημέρα ατόμων με αναπηρία, πατώντας πάνω στον σύνδεσμο.

<https://www.youtube.com/watch?v=ueg5uQ0J14k>

Ταινίες μικρού και μεγάλου μήκους για τα ΑΜΕΑ

Το 2^ο Ειδικό Σχολείο Ρόδου πρόβαλε στην αίθουσα πολλαπλών χρήσεων την ταινία μεγάλου μήκους «Σαν αστέρια στη γη»

Ταινίες για μικρομηκάδες

I. Small pleasures

<https://www.youtube.com/watch?v=f1kFW5E0XcM>

II. Pet shop

<https://www.youtube.com/watch?v=xt0i-L6df5Y&t=65s>

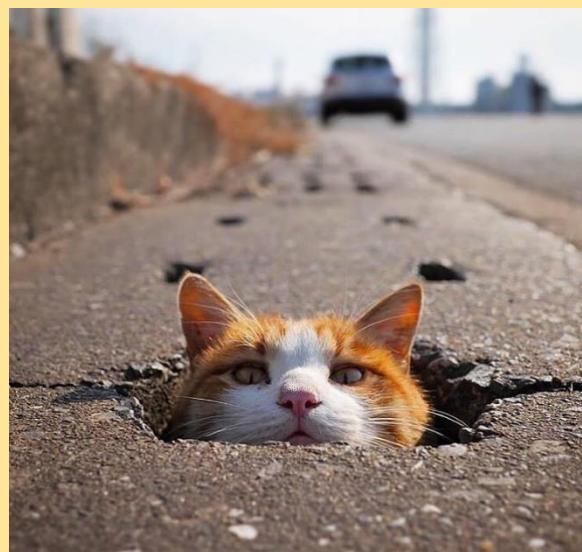
Με αφορμή τα δικαιώματα των ζώων γράφτηκε η παρακάτω ιστορία.

Πριν λίγες μέρες έκανα κάτι καλό. Καθώς περπατούσα στο δρόμο της παραλίας Κρεμαστής, είδα εργάτες να φτιάχνουν έναν δρόμο που είχε λακκούβες. Μετά από δύο μέρες που η πίσσα και το τσιμέντο είχε στεγνώσει καλά, είδα στο δρόμο ένα γατάκι που είχε σφηνώσει μέσα σε μια τρύπα.

Σταμάτησα με το αμάξι για να πάω να βοηθήσω το γατάκι. Τα αμάξια που περνούσαν ήταν έτοιμα να το πατήσουν. Έκανα σήμα να σταματήσουν για να το βγάλω μέσα από την τρύπα. Τα αμάξια σταμάτησαν όλα και περίμεναν.

Έβγαλα τη γατούλα από την τρύπα και της έβαλα φαγητό και νερό σε ένα χωράφι δίπλα. Προσπάθησα να δω αν έχει τραυματιστεί αλλά τελικά δεν είχε τίποτα. Το γατάκι ήταν πολύ χαρούμενο, αλλά ήταν και λίγο λυπημένο γιατί δε βρισκόταν κάποιος να το υιοθετήσει. Τελικά ένα μικρό αγοράκι έπεισε τη μαμά του να πάρουν το γατάκι σπίτι.

Ορίστε και μια φωτογραφία!

Να υιοθετείτε ζώα αν μπορείτε, πρέπει να έχουν σπίτι κι αυτά! Είναι χαρά το να έχεις ένα γουρούνι, λαγό, πτηνό, κότα, γάτα, ψάρι, όσο να πεις φαίνεται αλλιώς το σπίτι με τα ζώα!!

Νεφέλη Δερζιώτη, Χρήστος Καφτιράνι, Αργυρώ Γούσιου, Παναγιώτα Αλεξανδρή Στ

Παραδόσεις και έθιμα

Το έθιμο της **"ΠΙΡΠΙΡΟΥΝΑΣ"** ή **"ΠΕΡΠΕΡΟΥΝΑΣ"**

Η Δ' τάξη του 1^{ου} Δημοτικού Σχολείου Κρεμαστής αναβίωσε το έθιμο της Μπαρμπαρούσας ή Περπερούνας ή Πιρπιρούνας. Τα παιδιά με μεγάλη περιέργεια και όρεξη μαθαίνοντας τα ήθη και τα έθιμα των περασμένων γενεών έζησαν για λίγο το ταξίδι στον χρόνο...

Σε περιόδους ανομβρίας, οι αγρότες δεν μπορούσαν να κάνουν τίποτα περισσότερο από μια προσευχή για να παρακαλέσουν το θεό τους να στείλει την πολύτιμη βροχή. Μέρος στην παράκληση προς το θεό έπαιρναν και τα θηλυκά του χωριού με το έθιμο της **"ΠΙΡΠΙΡΟΥΝΑΣ"** ή **"ΠΕΡΠΕΡΟΥΝΑΣ"**

Σύμφωνα με το έθιμο, ένα ορφανό και φτωχό κοριτσάκι ντυνόταν με αγριόχορτα, τα οποία στερεώνονταν στο κορμάκι του με φλούδες από μουριά ή δάφνης. Το κοριτσάκι αυτό παρίστανε τη λεγόμενη Πιρπιρούνα. Η Πιρπιρούνα συνοδευόμενη από τα υπόλοιπα μικρά κορίτσια του χωριού γυρνούσαν από πόρτα σε πόρτα τραγουδώντας ένα τραγούδι που λεγόταν επίσης "Πιρπιρούνα". Κάθε φορά που τα κορίτσια έφταναν σε κάποιο σπίτι, βουτούσαν τα βούζια (αγριόχορτα) στο μαστραπά (δοχείο γεμάτο νερό) που κρατούσαν και μ' αυτό κατέβρεχαν τη νοικοκυρά. Το ίδιο έκανε και η νοικοκυρά βρέχοντας τα χόρτα. Κάθε φορά που η παρέα των κοριτσιών περνούσε από κάποιο σπίτι, η νοικοκυρά κερνούσε σε αυτήν φαγώσιμα.

Αφού τελείωνε η "περιφορά" της πιρπιρούνας στο χωριό, οι γυναίκες μαζεύονταν σ' ένα σπίτι και έφτιαχναν πίτες για το γλέντι που θα ακολουθούσε το βράδυ.

ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΙ: Το ντυμένο με φύλλα κορίτσι, συμβόλιζε τη διψασμένη βλάστηση που αναζητούσε απεγνωσμένα το νερό για να καρποφορήσει. Επίσης, επιλεγόταν ένα ορφανό παιδί, γιατί πίστευαν ότι έτσι θα δημιουργηθεί μεγαλύτερο αίσθημα λύπης στο θεό.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΙΡΠΙΡΟΥΝΑ

Οι στίχοι του τραγουδιού διέφεραν από χωριό σε χωριό

Περπερούνα περπατεί,
για βροχή παρακαλεί.
Κύριε, ρίξε μια βροχή
μια βροχή καματερή.
Μπάρες μπάρες τα νερά
λίμνες λίμνες τα κρασιά .
κάθε κούτσουρο καλάθι
κάθε στάχυ και ταγάρι,
για να σκάζ' ο αλευράς
γιατί δεν πωλεί ακριβά
και να χαιρείται ο φτωχός
μ' όλη του τη φαμελιά

Οι μαθητές του Δ1 και Δ2 τμήματος, τραγουδούν το έθιμο της Περπερούνας, απολαύστε τους στο βίντεο που ακολουθεί, πατώντας πάνω στον σύνδεσμο.

<https://www.youtube.com/watch?v=sPH5brs7eng>

Οι μύθοι της Ρόδου

Εμείς, οι μαθητές της Δ' τάξης του σχολείου μας, στο πλαίσιο του μαθήματος της Μελέτης Περιβάλλοντος, στην ενότητα «ο τόπος μου», ασχοληθήκαμε με το νησί μας, τη Ρόδο.

* Πρώτοι κάτοικοι της Ρόδου θεωρούνται οι Τελκίνες. Ήταν καλοί ναυτικοί και επιδέξιοι τεχνίτες στην μεταλλουργία

Σημαντικές πληροφορίες για όλα αυτά πήραμε και από ένα δωράκι που μας έκανε το Γραφείο της Διεύθυνσης Τουρισμού του Δήμου Ρόδου, το οποίο περιείχε κάρτες, βιβλίο, φυλλάδια κ.ά. όλα σχετικά με το νησί μας

Κάρτης της Ελλάδας που έφτιαξαν τα παιδιά του Ε'2

Ρόδος, Η Νύμφη του Ήλιου

* Όταν οι θεοί μοίρασαν τη γη μεταξύ τους η Ρόδος δε φαινόταν στην επιφάνεια της θάλασσας, ήταν βυθισμένη. Ο ήλιος έλειπε στο καθιερωμένο ταξίδι του και οι άλλοι θεοί ξέχασαν να του βγάλουν κλήρο. Τελικά ο Δίας αποφάσισε ότι η νέα χώρα θα είναι ο κλήρος του Ήλιου. Βγήκε τότε το όμορφο νησί από τη θάλασσα και το έδωσαν στον θεό Ήλιο.

Ο Ήλιος με τη Νύμφη Ρόδο γέννησε επτά γιους τους Ηλιάδες. Ο Κέρκαφος γέννησε τρεις γιους τον Κάμειρο, τον Ιάλυσο και τον Λίνδο, που μοίρασαν το νησί σε τρία μέρη και ο καθένας είχε τη δική του πόλη που της έδωσε το όνομά του.

Η αγάπη του Ήλιου για τη Ρόδο εξηγείται με την ηλιοφάνεια που έχει σχεδόν όλες τις μέρες του χρόνου. Γι' αυτό την ονόμασαν Νύμφη του Ήλιου και τη θεωρούν κόρη της Αφροδίτης που αναδύθηκε από τον αφρό της θάλασσας.

ΤΟ Ε2 ΤΡΕΧΕΙ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΝ ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗ

Ο Μαραθώνιος είναι ένα εκ των δύο δημοφιλέστερων αθλημάτων του στίβου, μαζί με την «κούρσα της μίας ανάσας», δηλαδή αυτή των 100 μέτρων σπριντ.

Δημιουργήθηκε από τον Μισέλ Μπρεάλ, πριν την έναρξη των πρώτων σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων στην Αθήνα το 1896, ο οποίος εμπνεύστηκε έναν αγώνα αντοχής όταν διάβασε την ιστορία του **Φειδιππίδη**, που είχε τρέξει έπειτα από την μάχη του Μαραθώνα πίσω στην Αθήνα, φτάνοντας στην πόλη λέγοντας **«Νενικήκαμεν»**, πριν ξεψυχήσει λόγω εξάντλησης.

Ο Φειδιππίδης κάλυψε την απόσταση των **42,195** χιλιομέτρων μετά την μάχη του Μαραθώνα. Πριν τη μάχη του Μαραθώνα, είχε τρέξει στη Λακωνία, μια απόσταση 220 χλμ. μέσα στον καυτό ήλιο, για να ζητήσει τη βοήθεια των Σπαρτιατών. Αυτοί αρνήθηκαν

βρίσκοντας διάφορες προφάσεις και έτρεξε άλλα 220 χλμ. γυρνώντας στην Αθήνα. Δηλαδή, έτρεξε 440 χλμ. σε λίγες μόνο ημέρες!!! Έφτασε πίσω στην Αθήνα όπου και τον ειδοποίησαν πως οι συμπολεμιστές του βρίσκονταν ήδη στον Μαραθώνα, για να αντιμετωπίσουν τους Πέρσες.

Πολέμησε στη θριαμβευτική νίκη των Αθηναίων επί των Περσών, όπου και τραυματίστηκε. Ωστόσο επέζησε και ήταν αυτός που ένωσε το καθήκον να τρέξει πίσω στην πόλη, για να ενημερώσει τους συμπολίτες του με τα χαρμόσινα νέα.

Στην Αθήνα κυρίευε το άγχος, γιατί το αποτέλεσμα της μάχης θα έκρινε και το μέλλον της πόλης. Αν οι Αθηναίοι ήταν οι νικητές, όλα θα ήταν κανονικά, όπως ήταν πάντα. Αν όμως οι Πέρσες νικούσαν τους Αθηναίους, τότε θα έμπαιναν στην πόλη και θα την λεηλατούσαν και όλα θα άλλαζαν. Μπορεί να τους σκότωναν ή να τους έκαναν σκλάβους τους.

Τότε ήταν που ακούστηκε μια φωνή να ανακοινώνει τα νέα που όλοι περίμεναν. Μια φωνή, ενός ανθρώπου που είχε τρέξει μέσα σε μόλις λίγες μέρες πάνω από 500 χιλιόμετρα και είχε πολεμήσει στον Μαραθώνα. Ενόσ ανθρώπου που δεν είχε βγάλει καν την πανοπλία του, την ώρα που έτρεχε πίσω στην Αθήνα.

Η φωνή ήταν του Φειδιππίδη, ο οποίος ανακοίνωσε τα χαρμόσινα νέα στους Αθηναίους με μία λέξη, πριν ξεψυχήσει από την εξάντληση: «**Νενικήκαμεν!!!!**».

Τα τμήματα και οι εκπαιδευτικοί που συμμετείχαν με το υλικό τους για τη δημιουργία του α' τεύχους του περιοδικού μας είναι:

Ολυμπία Πατέλη, Διεύθυνση
Ραδιοφωνικά μηνύματα- Παρουσίαση βιβλίου

Β1 Στεργενάκη Μαρία

Β2 Βώβου Ασημίνα

Γ2 Παπαϊωάννου Χρυσούλα

Δ1 Μπάτη Ζωγραφίνα

Δ2 Παπόρη Καίτη

Ε1 Γκουτζιαμάνη Θεοδώρα

Ε2 Κουτσουρούμπας Μιχάλης

Στ1 Παπανικολάου Ιωάννα

Στ2 Βασιλάκη Μαρία (Γαλλικά)

Ολοήμερο: Μουκάκου Αναστασία

Σταθοπούλου Ραφαέλλα

**Το προσωπικό του 2^{ου} Ειδικού
Σχολείου Ρόδου**

Επιμέλεια περιοδικού:

Παπανικολάου Ιωάννα

**Το 1^ο Δημοτικό σχολείο Κρεμαστής εύχεται
στους μαθητές και στους γονείς τους
Καλή και Δημιουργική χρονιά!
Σύντομα κοντά σας και με άλλα τεύχη!**

Έργο μαθητή του 2^{ου} Ειδικού Σχολείου Ρόδου